

ÍNDEX

1. Introducció.....	2
2. Situació geogràfica i context històric.....	3
3. Antecedents.....	12
4. Metodologia.....	13
5. Descripció dels treballs realitzats i resultats obtinguts.....	14
6. Conclusions.....	17
Bibliografia.....	18
Planimetria	
ANNEX 1: Fitxes d'UE	
ANNEX 2: Inventari Fotogràfic General	

1. INTRODUCCIÓ

Aquesta memòria presenta els resultats i les conclusions de la intervenció arqueològica realitzada al carrer del Portal de Santa Madrona, 3 / La Rambla al Districte de Ciutat Vella de Barcelona (Barcelonès).

Els treballs han estat motivats pel *Projecte bàsic i executiu per a l'ampliació troncal de la xarxa de fibra òptica de l'Ajuntament de Barcelona i connexió de noves dependències municipals*.

El codi de intervenció donat pel Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de Barcelona ha estat **090/09**.

Els treballs han consistit en el control arqueològic de l'excavació d'un pou (1x1,40 metres de costat i 1,3 de profunditat) per encabir-hi una arqueta.

L'objectiu que es plantejava era determinar si en aquest punt hi havia presència de restes o estratigrafia, i en cas afirmatiu si les restes que podien aparèixer podrien quedar afectades per la realització del pou.

Els treballs han estat realitzats per l'empresa CODEX – Arqueologia i Patrimoni, sota la direcció de l'arqueòleg Francesc Antequera Devesa, d'acord amb la corresponent resolució de la Direcció General de Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya signada el 14 d'agost de 2009, que autoritza la intervenció entre els dies 18 al 21 d'agost de 2009.

L'encàrrec i el finançament ha anat a càrrec de l'empresa Cornig System S.L..

2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I CONTEXT HISTÒRIC

L'indret en qüestió és situat al carrer del Portal de Santa Madrona, 3 / La Rambla de la ciutat de Barcelona (Barcelonès), al Districte de Ciutat Vella davant de la Comandància Militar de Marina.

Les coordenades UTM són: 431215.00 – 4581132.30. L'alçada sobre el nivell del mar és de 5,60 metres.

Situació de la intervenció

Vista del punt on s'ha realitzat el pou

L'indret on s'ha realitzat el pou es troba molt proper al Portal de Framenors construït a finals del segle XIII i al tram de muralla construïda en aquest mateix segle i que discorria per l'actual Rambla.

A continuació fem un petit repàs històric de l'evolució constructiva de les muralles de Barcelona i de l'indret on s'ha realitzat el pou.

La ciutat romana de Barcino es trobava encerclada per una primera muralla de morfologia octagonal allargada construïda al segle I dC, poc després de la seva fundació. Més endavant, entre els segles IV i V dC, la fortificació es va reforçar donant més amplada als murs i afegint-hi un conjunt de torres al seu voltant. La muralla, amb un perímetre d'uns 1350 m, presentava un total de quatre portes que coincidien amb els accessos als dos carrers principals de la ciutat, el *cardo maximus*, i el *decumanus maximus*.

Aquesta construcció va esdevenir l'únic sistema defensiu de la ciutat de Barcelona al llarg de centenars d'anys, però va quedar obsoleta a partir del segle

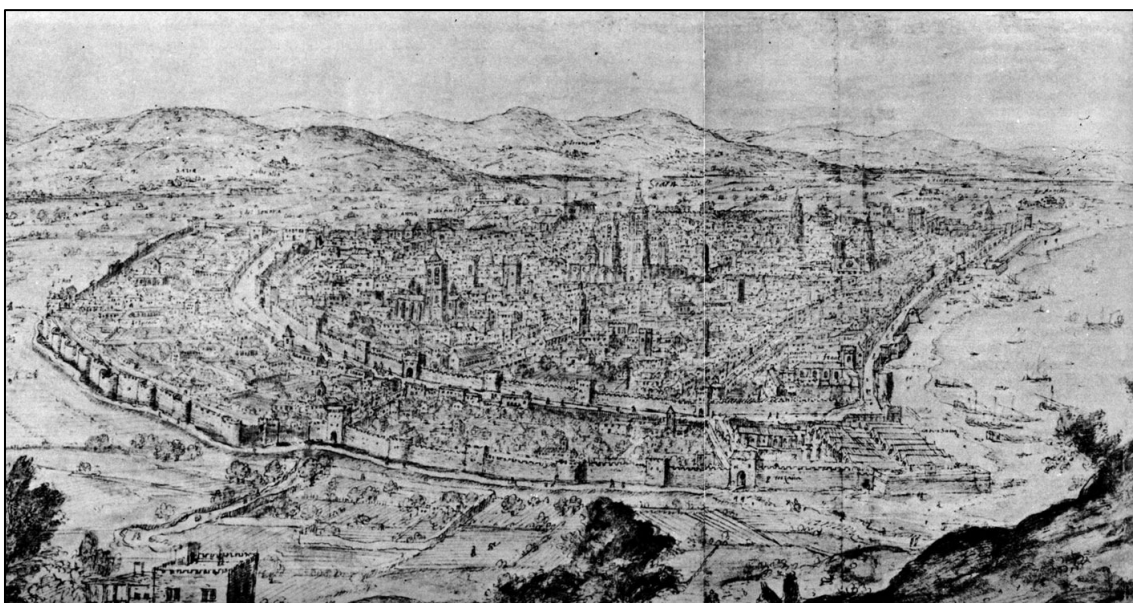
XIII com a conseqüència del creixement urbanístic fora muralles. Es tractava de petits nuclis poblacionals o burgs que, sorgits a partir del segle IX, es crearen al voltant d'incipients centres d'ordre econòmic i religiós, com convents, monestirs, mercadal o les drassanes.

En època de Jaume I, i coincidint amb importants canvis organitzatius i econòmics, es començà a construir una nova muralla que transcorria per les actuals Rambles o l'antiga riera d'en Malla. Aquesta comptava amb un total de cinc portals d'accés a la ciutat flanquejats per torres: **Framenors** (1285), Trentaclaus o dels Ollers (1285), Boqueria, Portaferriça (1260) i Santa Anna o dels Bergants (1275). També del segle XIII data el tram que discorria al llarg de l'actual Ronda de Sant Pere, Arc de Triomf, passeig Lluís Companys i el Parc de la Ciutadella, que comptava amb els portals dels Orbs, el de Jonqueres i el de Sant Pere.

El nou perímetre murat, que s'estenia al llarg d'uns 5000 m, complia una triple funció: per una banda, renovava i millorava les defenses de la ciutat contra possibles atacs enemics; el traçat encabia al seu interior els suburbis o nuclis poblacionals i econòmics localitzats fora de la muralla de l'antiga ciutat romana i, finalment, realitzava una funció de dic de contenció de les aigües dels torrents que baixaven des de Collserola.

En temps de Pere el Cerimoniós, al segle XIV, es va realitzar una nova ampliació del recinte emmurallat, tancant d'aquesta forma el que actualment coneixem com a Raval. Aquesta zona de la ciutat restaria com una primera línia de defensa per davant de la muralla de Les Rambles. Amb aquest projecte es pretenia protegir, en cas de setge, un espai que aportava a la ciutat recursos alimentaris de primer ordre, així com protegir els incipients nuclis de població establerts en aquest indret.

Abans de la construcció del tram de muralla del segle XIV, les notícies històriques ens parlen d'aquesta zona com un destacat espai rural al servei de la ciutat, on els horts, vinyes i camins que menaven cap a la ciutat configuraven un paisatge ben definit on s'hi començaren a construir edificis de serveis com hospitals, convents i les drassanes, així com cases o llocs d'hàbitat menors.

Vista de Barcelona del flamenc A. Van Wyngaerde de l'any 1563 (Österreichische Nationalbibliothek) on es pot veure el doble traçat de la muralla de la ciutat. (Font: GALERA; 1982, p. 15)

Així doncs, cap a mitjan segle XIV, simultàniament al tancament del recinte per la part oriental de la ciutat, es construeixen els trams que porten del capdamunt de La Rambla fins al portal dels Tallers i d'aquest fins al portal de Sant Antoni. La muralla continuava des de Sant Antoni a Sant Pau on la fortificació canviava de direcció fins connectar amb el Paral·lel, essent aquest el darrer sector de la muralla que arribava fins al mar o les Drassanes.

Al tram de muralla que tancava l'actual Raval es construïren quatre portals: el de Tallers que data de 1359, el de Sant Pau de 1389, el de Drassanes i, finalment, el portal de Sant Antoni. Aquest darrer va esdevenir la construcció

més rellevant d'aquest sector de la fortificació, convertint-se en la porta triomfal de la ciutat de Barcelona o accés principal de reis, prínceps i ambaixadors, degut a la seva situació en el camí que venia d'Aragó.

Als segles XV i XVI la situació geogràfica de Barcelona la converteix en una peça clau dins de la defensa dels límits territorials de l'Imperi dels Àustries i, d'altra banda, el seu port esdevé una de les plataformes més importants en les expedicions marítimes a la Mediterrània. Aquesta posició geoestratègica coincideix amb un important avanç de la tècnica militar on s'incrementa la potència i capacitat destructiva dels projectils.

Aquests factors faran necessària la implantació de nous dissenys estructurals de les fortificacions així com la millora de les antigues defenses de la ciutat. Les reformes es centraren en l'escapçament de les muralles per reduir-ne la seva alçada o, d'altra banda, la construcció de noves però més gruixudes i atalussades amb murs de pedra farcits de terra. Amb aquestes millores es pretenia contrarestar l'efecte de l'artilleria oferint una menor superfície d'impacte i una absorció eficient dels projectils de canó.

Pel que fa a les torres medievals va ser necessari el seu escapçament o l'enderrocament per a la construcció de baluards que esdevindran el principal element defensiu de la fortificació. Es tracta d'una obra de morfologia poligonal que, amb unes dimensions molt variables, es col·locaven en els angles sortints del traçat de la fortificació. Amb una alçada similar a la de la muralla, mostrava una base pentagonal que es recolzava contra el mur, deixant el vèrtex contrari o angle capital com a màxima projecció exterior. Els costats del baluard que es recolzaven al mur eren anomenats flancs, mentre que els costats que convergien per formar el vèrtex extrem rebien el nom de cares. El fet que fossin pentagonals evitava que quedessin espais lliures del foc defensiu. Les defenses d'aquestes construccions es completaven amb fossats o valls més

profunds delimitats amb una contraescarpa coronada per un camí cobert, més enllà del qual es perllongava el glacis.

En aquest sentit les actuacions es centren bàsicament en la façana marítima, el sector més desprotegit de la ciutat, amb la construcció de la muralla de mar, tancant definitivament el traçat de la fortificació de la ciutat. Per altra banda, es construeixen tres baluards que no responen a un model o estil basat en els tractats d'època: el de llevant, el de ponent i el de migjorn, aquest darrer iniciat a l'any 1527.

A mitjan segle XVII, dins del marc del conflicte amb França iniciat el 1635 i per la Guerra dels Segadors, es realitzaren una sèrie de reformes i intervencions centrades bàsicament en la construcció de baluards al llarg de tot el circuit defensiu d'època medieval i, d'altra banda, l'obertura de fossats o valls davant de les muralles. Aquest nou marc sociopolític fa que la fortificació de la ciutat no només serveixi com sistema defensiu d'atacs exteriors, també es converteix en un instrument per mantenir el control de la població que es revolta contra les autoritats.

Aquestes reformes es van efectuar entre el 1636 i 1650 sota el comandament del Consell de Cent. Després de la Guerra de Successió, i concretament de la capitulació de 1652, el Consell perd la competència de gestionar i mantenir les fortificacions de la ciutat, que passarà a dependre del rei. Els governants de la ciutat van perdre d'aquesta forma el control sobre les muralles, els baluards, la sala d'Armes, l'Escola Militar i les drassanes, que es convertiran en palau del Virrei.

Posteriorment, un cop acabada la Guerra de Successió amb la victòria de Felip V i la capitulació de Barcelona l'11 de setembre de 1714, s'enderrocarà part de la muralla de llevant i de marina junt amb l'arrasament del barri de la Ribera per construir la Ciutadella militar, ubicada on actualment es troba el parc del mateix

nom, enderrocant una part important de la zona més pròxima a Santa Maria del Mar, concretament al voltant de l'actual Mercat del Born. Aquesta fortificació perdurà fins al 1870.

Fins als començaments del segle XVIII la Rambla fou un camí i un torrent vorejat per convents i muralles. L'any 1704 es començaren a aixecar cases a l'espai ocupat per les muralles (voltants de la Boqueria) i s'hi plantaren arbres. La part de les muralles tocant a les Drassanes fou enderrocada l'any 1775, i cap a finals del segle XVIII es va urbanitzar el carrer i la Rambla va quedar convertida en passeig.

Durant el segon quart del segle XIX i degut al creixement demogràfic de la ciutat relacionat amb el procés d'industrialització, les muralles feien impossible el desenvolupament normal tant de l'urbanisme com dels serveis de la ciutat. El 1856, una reial ordre va donar pas a l'enderroc de les muralles, els terrenys que hi ocupaven van passar a mans de l'estat i es va engegar a partir d'aquí un projecte de reordenació urbanística. El 1859 Ildefons Cerdà va acabar guanyant el concurs de projectes d'Eixample convocat pel Ministre de Foment, i la zona va iniciar una frenètica dinàmica constructiva d'immobles.

Tot i que no es troben a tocar, les Drassanes Reials estan properes a la zona on s'ha dut a terme la intervenció.

Els orígens d'aquest edifici són imprecisos. Ja des de 1243, en temps de Jaume I el conqueridor (1208-1276) es té constància documental de la utilització d'una cala situada en l'extrem occidental de la ciutat entre el torrent de la Rambla i la falda de Montjuïc, com a lloc de fondejat de naus i reparació. En aquest document es marquen els límits de la futura drassana, per la qual cosa es va prohibir la construcció de cases en aquesta zona i es va imposar la demolició de les que ja existien.

Anys més tard, el 1284, el seu fill, el rei Pere II *el Gran*, planificà la construcció d'un recinte fortificat per tal de bastir unes estructures arquitectòniques amb pilars i arcs de pedra, dintre del qual s'haurien de fabricar i hivernar les galeres. El recinte estava ubicat en el lloc proposat per Jaume I, concretament en el paratge conegut com a Hortes de Sant Bertran, al peu de la muntanya de Montjuïc.

Per tant, es pot iniciar la història de les drassanes l'any 1243 amb la menció documental datada l'any 1243, però la construcció d'aquest conjunt arquitectònic se situa de fet en el període que transcorre entre els anys 1283 i 1328, primer, i després en una altra fase d'obres entre el 1328 i el 1390.

Cal recordar, però, que ja amb anterioritat, la platja de Rogomir, ubicada entre el Puig de les Falsies i el convent de Sant Francesc (actualment Govern Militar) feia a la vegada d'avarament de les naus i de drassanes a cel obert.

El resultat final és un conjunt regular (quadrat) compost per una successió de naus gòtiques sostingudes sobre pilars de pedra i cobertes amb una teulada de vessants a dues aigües. Un espai cobert però ample, amb llum i espai de treball. Gairebé és un sostre sostingut per palmeres de pedra on s'hi podia treballar sota aixopluc.

Amb posteritat a aquestes dates es realitzen diverses ampliacions, bàsicament tres, adossades al cos original, i que acaben completant el conjunt: el "Porxo Nou" (1390-1415), conegut tradicionalment amb el nom d'edifici de Pere IV; les naus de la Generalitat, adossades a la construcció medieval per llevant entre 1612 i 1618; i la prolongació de les naus gòtiques cap al costat oposat a la línia de mar, fetes als segles XVII i XVIII, i que actualment reben el nom de Sala Comillas.

El conjunt de les Drassanes quedava extramurs de la fortificació medieval del segle XIII, però amb l'ampliació del segle XIV, que incorporava el Raval, les Drassanes van quedar dintre del nou recinte emmurallat, en un angle de la ciutat. Precisament un pany d'aquesta muralla tanca encara el conjunt per ponent, mirant a Montjuïc, i és, actualment, l'únic testimoni de les muralles de la ciutat que van ser enderrocades a partir del 1854.

Durant els segles XVIII i XIX, amb l'edifici utilitzat com a equipament militar, es van fer diverses intervencions menors, en general nous edificis auxiliars afegits. El més important va ser un edifici pentagonal, la Caserna de Cavalleria, a tocar la Rambla, enderrocada l'any 1935. En tot cas les diferents ocupacions han mantingut l'estructura bàsica de l'edifici, de manera que ens ha estat preservat gairebé en el seu aspecte original (Terradas 2008).

També molta prop de l'indret on s'ha realitzat el pou es troba el convent de Santa Mònica o dels Agustins Descalços. Aquest edifici es va construir entre el 1626 i 1636 per acollir a aquesta ordre. Prèviament aquests estaven instal·lats entre 1618 i 1619 a Sant Bertran de Montjuïc. Aquest edifici es va salvar de la crema de convents del 1835. Va ser destruït al 1937 i refet posteriorment. Actualment acull el Centre d'Art Santa Mònica.

3. ANTECEDENTS

El Districte de Ciutat Vella es troba dins una Zona d'Interès Arqueològic. Es per això que des de fa anys qualsevol obra arquitectònica que porti implícita un rebaix de terres ha de contemplar una intervenció arqueològica preventiva, d'acord amb la normativa municipal.

A continuació citem algunes intervencions arqueològiques properes a la zona del present control i seguiment arqueològic:

- L'any 1990 es va realitzar el seguiment i excavació del tram entre el Moll de la Fusta i l'Avinguda Icària de la Ronda Litoral. Aquí es va poder identificar part de la muralla de mar del segle XVI. (Gonsálvez 1990).
- Es va realitzar una intervenció arqueològica a la Rambla de Santa Mònica. Aquesta intervenció va possibilitar la documentació de part d'un tram de muralla del segle XIII. (Huertas, Rodriguez 2000).
- Els anys 2002 i 2003 es van dur a terme dues intervencions a les Drassanes que van permetre posar al descobert noves estructures. (Calpen, Alessandro 2007).

4. METODOLOGIA

Com ja s'ha comentat abans, la intervenció ha consistit en el seguiment arqueològic de la realització d'un pou per encabir-hi una arqueta.

Els treballs s'han realitzat de forma manual per dos operaris de l'empresa que executa l'obra.

Les directrius a seguir en aquesta intervenció han estat donades pel Museu d'Història de Barcelona (MUHBA). Així, tot i no haver documentat estratigrafia antiga ni estructures, l'excavació dels estrats localitzats s'han realitzat amb metodologia arqueològica.

Les dimensions del pou realitzat és d'1x1,4 metres de costat i 1,3 metres de profunditat.

A l'hora d'enregistrar els estrats que s'han anat documentant, s'ha utilitzat el mètode proposat per E.C. Harris, assignant un numero d'Unitat Estratigràfica (UE) a cadascun dels estrats, estructures, retalls o farciments.

S'ha realitzat també la corresponent documentació fotogràfica. També s'ha situat en planta el pou.

La documentació gràfica consta de dos plànols de situació, un a escala 1:1000 i un altre a escala 1:200. També es presenta una planta del pou amb una secció a escala 1:20.

La intervenció porta el codi 090/09.

5. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS I RESULTATS OBTINGUTS

Com ja s'ha comentat els treballs han consistit en la realització d'un pou d'1x1,4 de costat i 1,30 metres de profunditat per encabir-hi una arqueta de serveis.

El control arqueològic va permetre comprova la inexistència d'estructures i d'estratigrafia antiga. Tots els elements documentats són contemporanis.

A continuació passem a descriure les unitats estratigràfiques documentades en l'excavació del pou.

UE 101: Paviment actual de la vorera del carrer. És fet de rajoles de panot. Recolza en 102.

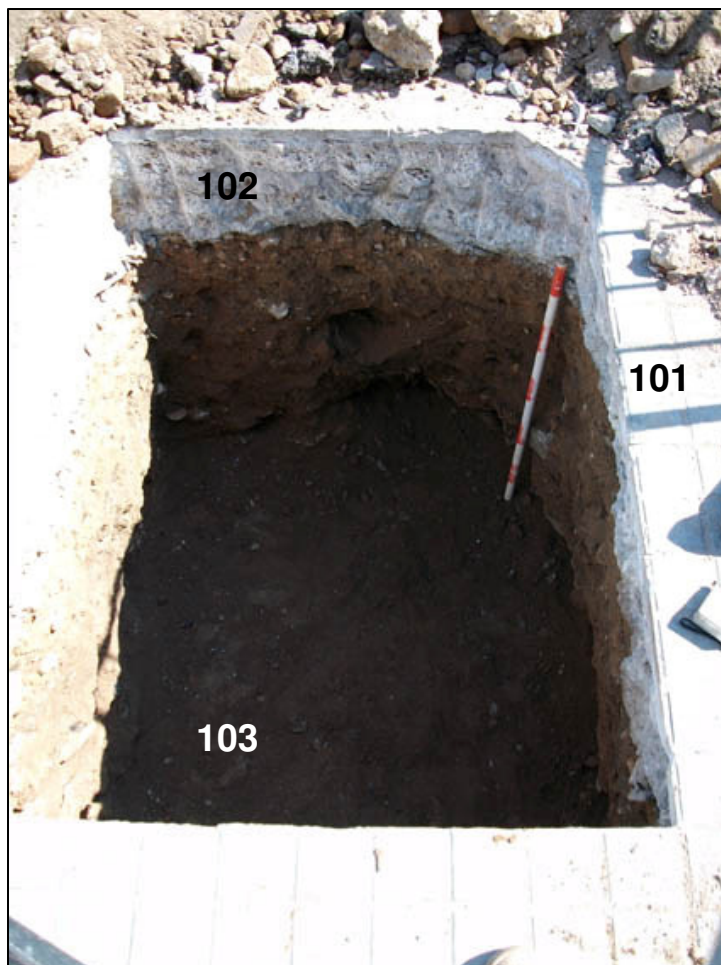

Moment en que s'aixeca el paviment

UE 102: Nivell compost per diferents capes de ciment i formigó amb la finalitat de fer de base del panot del paviment de la vorera. Se li recolza 101 i cobreix a 103.

UE 103: Estrat d'argila amb sorres i fragments de rajoles i de formigó. Segurament correspon a anivellacions o rebliments en una zona molt propera a l'estació de metro de Drassanes i molt afectada per la presència de serveis. Es cobert per 102.

El seguiment arqueològic de la realització del pou per encabir-hi l'arqueta de serveis ha permès constatar la inexistència d'estrats i d'estructures antigues en aquest indret.

Vista del pou

Durant els treballs s'ha pogut documentar el paviment actual de la vorera del carrer fet de panot (UE 101), la base d'aquest paviment fet de diferents capes de ciment i formigó (UE 102) i un estrat d'argila amb sorra i fragments de maons, rajoles i formigó (UE 103) que segurament correspon a anivellacions o rebliments contemporanis en aquest punt.

6. CONCLUSIONS

Un cop finalitzat el treball de control i seguiment del pou per encabir-hi una arqueta de serveis al carrer del Portal de Santa Madrona, 3 / La Rambla al Districte de Ciutat Vella de Barcelona (Barcelonès), podem dir que no hi ha evidències d'estructures ni estrats antics. Tots els elements i nivells documentats són contemporanis.

Cal comentar que no s'ha recuperat material de cap tipus a causa de l'absència en els estrats documentats de fragments ceràmics.

BIBLIOGRAFIA

A.A.V.V: *Art de Catalunya, Urbanisme, arquitectura civil i industrial*. Volum 3. Edicions L'isard. Barcelona (1998).

A.A.V.V: *L'Art Gòtic a Catalunya, Arquitectura III*. Volum 3. Enciclopèdia Catalana. Barcelona (2003).

CALPENA, D. i ALESSANDRO, M. (2007): "Un taller de forja a les naus de la Generalitat de les Reials Drassanes de Barcelona. Evidències arqueològiques i documentals.", a *IIIer Congrés d'arqueologia medieval i moderna a Catalunya*.

CORTADA COLOMER, LL. (1998): *Estructures territorials, urbanisme i arquitectura poliorcètics a la Catalunya preindustrial*. Vol. I, Institut d'Estudis Catalans, Barcelona.

DURAN i SANPERE, A. (1975): *Barcelona i la seva historia. La formació d'una gran ciutat*. Vol. I, Barcelona.

GALERA, Montserrat; ROCA, Francesc; TARRAGÓ, Salvador: *Atlas de Barcelona. Segles XVI-XX*. Publicacions pel Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya. Barcelona 1982.

GONSÁLVIZ, Lluís. (1990): *Memòria de la intervenció arqueològica al Cinturó Litoral (Moll de la Fusta-Avinguda Icària)*. Barcelona 1990. Inèdit. MUHBA.

HERNÁNDEZ CARDONA, F. X. (2003): *Història militar de Catalunya*. Vol. III. Barcelona.

HUERTAS, J. i RODRÍGUEZ, M. (2000): “Muralla medieval de Barcelona: darreres intervencions arqueològiques”, a *Ier Congrés d'arqueologia medieval i moderna a Catalunya*.

SOBREQUÉS, Jaume, (dir): *Història de Barcelona. La ciutat consolidada (segles XIV i XV)*, vol 3. Editat per l'Ajuntament de Barcelona i l'Enciclopèdia Catalana. Barcelona,1992.

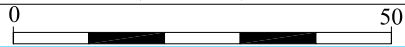
SOBREQUÉS, Jaume, (dir): *Història de Barcelona. Barcelona dins la Catalunya moderna (segles XVI i XVII)*, vol 4. Editat per l'Ajuntament de Barcelona i l'Enciclopèdia Catalana. Barcelona,1992.

TERRADAS MUNTAÑOLA, Robert: *Les Drassanes de Barcelona. La geometria, la traça i l'estructura com a garants de la identitat de l'edifici*. Universitat Ramon Llull, Barcelona 2008.

PLANIMETRIA

Núm.	Títol	UE	Escala
1	Plànol de situació del pou		1/1000
2	Plànol de situació del pou		1/200
3	Planta i secció A-A' del pou	101 102 103	1/20

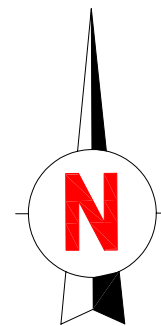

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA Francesc Antequera	AUTORS Francesc Antequera	 CODEX ARQUEOLOGIA I PATRIMONI	INTERVENCIÓ C/Portal de Snta Madrona, 3/ La Rambla Barcelona (Barcelonès) Codi:090/09	NOM DEL PLÀNOL Planta de situació del pou	Núm. 1
			DIN A3 Escala:1:1000		Data: Setembre 2009

C/ del Portal de Santa Madrona

5,4

Rambla de Santa Mònica

 CODEX
ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

INTERVENCIÓ

C/Portal de Snta Madrona, 3/ La Rambla
Barcelona (Barcelonès) Codi:090/09

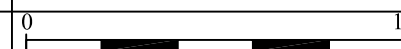
NOM DEL PLÀNOL

Planta general
del pou

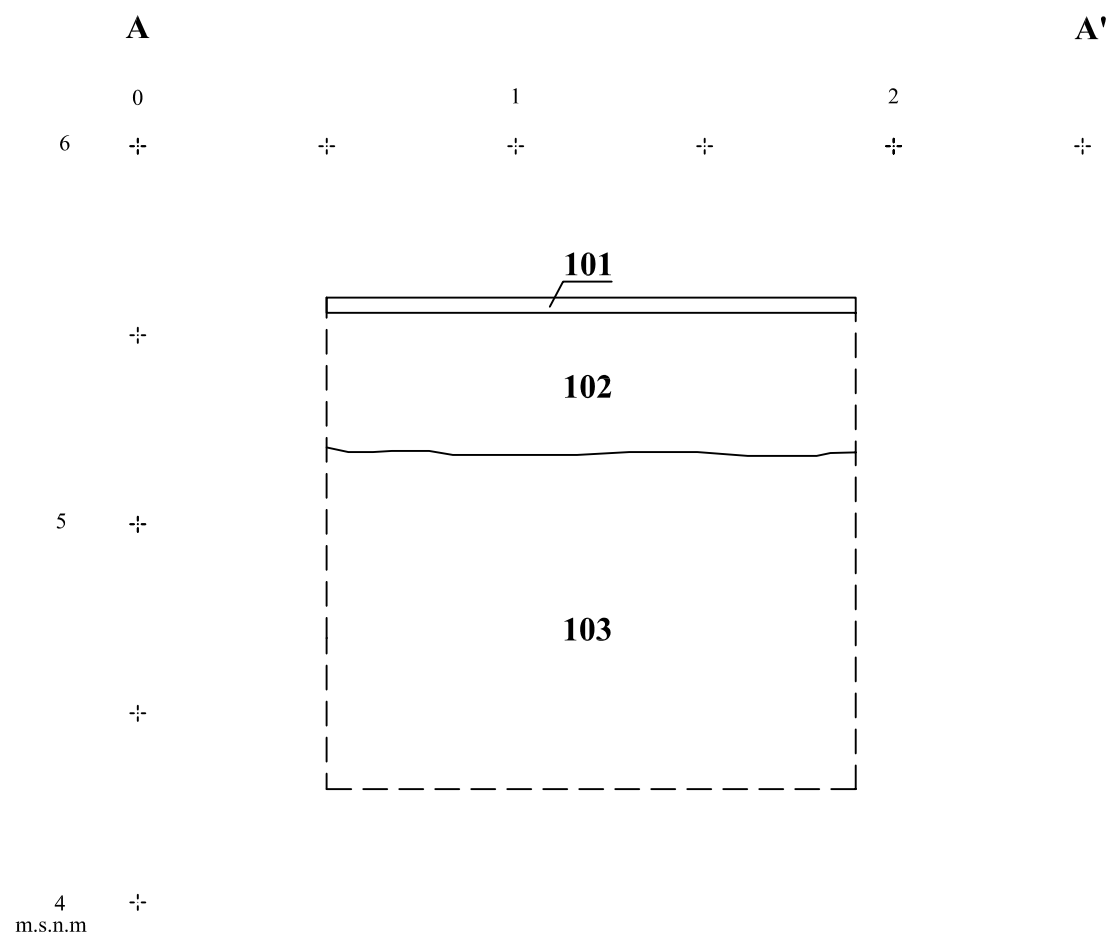
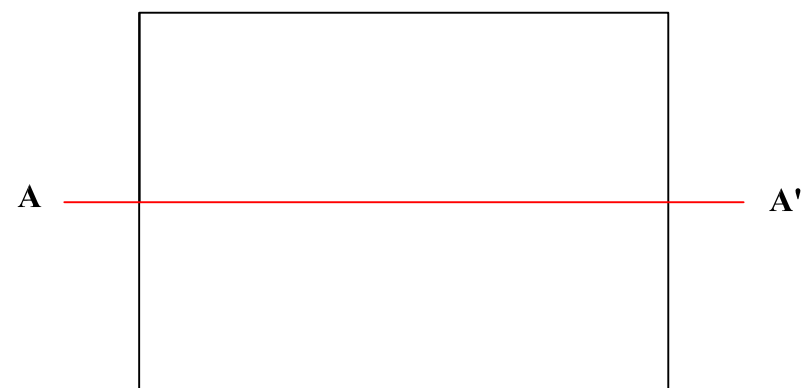
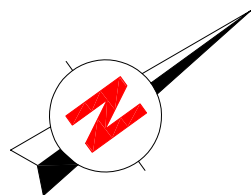
Núm.

2

DIN A3 Escala: 1:200

Data: Setembre 2009

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA:

Francesc Antequera Devesa

AUTORS:

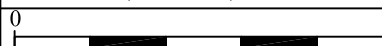
Francesc Antequera Devesa

DIN A3 Escala: 1:20

INTERVENCIÓ

C/Portal de Snta Madrona, 3/ La Rambla
Barcelona (Barcelonès) Codi:090/09

NOM DEL PLÀNOL

Planta i secció A-A'

Data: Setembre 2009

Núm.

3

ANNEX 1: Fitxes d'UE

Definició UE		Textura		Composició		Sector		101	
Estructura				Geològica				Foto. Plan.	
		Color		Orgànica		Zona		1	
				Artificial		Panot		2	
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació		3	
Cobreix a		Cobert per		Contemporani		Estratigràfic		4	
Farceix a		Farcit per		Interpretació		Paviment		5	
Talla a		Tallat per		Observacions		Paviment actual de la vorera del carrer. És fet de rajoles de panot.		6	
Es recolza en 102		Se li recolza		Afecció		Si ☐		7	
Es lliura		Se li lliura		No ☐		Tipus		8	
				%				9	
								10	
								11	
								12	

Definició UE		Textura		Composició		Sector		102	
Estrat				Geològica				Foto. Plan.	
		Color		Orgànica		Zona		4	
				Artificial		Formigó		5	
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació		6	
Cobreix a		Cobert per		Contemporani		Estratigràfic		8	
Farceix a		Farcit per		Interpretació		Preparació de paviment		9	
Talla a		Tallat per		Observacions		Nivell compost per diferents capes de ciment i formigó amb la finalitat de fer de base del panot del paviment de la vorera.		10	
Es recolza en 103		Se li recolza 101		Afecció		Si ☐		11	
Es lliura		Se li lliura		No ☐		Tipus		12	
				%					

Definició UE		Textura		Composició		Sector		103	
Estrat		Compacta		Geològica		Argila, sorres		Foto. Plan.	
		Color		Orgànica		Zona		6	
		Marró		Artificial		Formigó		8	
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació		9	
Cobreix a		Cobert per 102		Contemporani		Estratigràfic		10	
Farceix a		Farcit per		Interpretació		Anivellació		11	
Talla a		Tallat per		Observacions		Estrat d'argila amb sorres i fragments de rajoles i de formigó. Segurament correspon a anivellacions o rebliments en una zona molt propera a l'estació de metro de Drassanes i molt afectada per la presència de serveis.		12	
Es recolza en		Se li recolza		Afecció		Si ☐			
Es lliura		Se li lliura		No ☐		Tipus			
				%					

ANNEX 2: Inventari Fotogràfic General

Num.	Sector	UE
1		101
Vista de l'indret on s'ha realitzat el pou.		
2		101
Vista de l'indret on s'ha realitzat el pou.		
3		101
Vista de l'indret on s'ha realitzat el pou.		
4		101 102
Vista de l'aixecament del paviment de panot.		
5		101 102
Vista de l'aixecament del paviment de panot.		
6		101 102 103
Vista del pou ja obert.		
7		101
Vista dels treballs realitzats.		
8		101 102 103
Vista dels treballs realitzats.		
9		101 102 103
Vista dels treballs realitzats.		
10		101 102 103
Vista del pou un cop acabada l'excavació.		
11		101 102 103
Vista del pou un cop acabada l'excavació.		
12		101 102 103
Vista del pou un cop acabada l'excavació.		